

ОСТАВИМЪ ЧЕСТЬ И СЛАВА ГОЛѢМА, ГДѢТО ДА СТЕ
 ПЕРВИ НА СВѢТОВНЫТЕ ЦАРСТВА, ВЪ СПОСОБЪ, ЗА-
 ЩО КАТО УМРЕМЪ ДА МЕ ПОМНЫТЕ ВСНЧКІЖТЪ СИ
 ЖИВОТЪ, ЗАРАДИ ДОБРИНЫТЕ ЩО ВИ НАПРАВИХЪ.
 ОНЫЙ ЧАСЪ ВИДѢЛЪ АЛЕКСАНДРЪ ЕДИНЪ ПЕРСЯНИНЪ
 ВЕЛМОЖА, КОЙТО ВАПСѢВАЛЪ БРАДАТА СИ ЗА ДА СЕ
 ГАѢДА МЛАДЪ, РЕКЖАЪ МЪ: О ВОЗЛЮБЛЕННЫЙ МИ
 МЕЛУКРАСУРЕ! АКО НАПРАВИШЕ НѢКОЕ ДОБРО ВАПСИ-
 АКАТА НА БРАДАТАТИ, А ТЫ Я ВАПСѢВАЙ: НО ЗАЩО
 ИЗГѢБОВАИЧЪ ВАПСИАКАТА ТАКА ВСЕ ВЕЗЪ ПОЛЗА; А-
 ЛЕКСАНДРЪ КАТО РѢКЖАЪ ТАКА ЗАСМѢЛСЕ. ТАМО ИМАЛО
 И ЕДИНЪ ДРЪГЪ ЧЕЛОВѢКЪ СЪ ГОЛѢМО ТѢЛО, ИМЕ-
 ТО МЪ АЛЕКСАНДРЪ, ТВЪРДѢ МНОГО СТРАШЛИВЪ,
 КОЙТО БѢГАЛЪ ОТЪ СЕКИ БОЙ, АЛЕКСАНДРЪ МЪ РЕ-
 КЖАЪ: О ЧЕЛОВѢЧЕ! СТРАМОТА ТИ Е ДА ИМАШЪ
 ТАКОВА ИМЕ, И ДА БѢГашЪ ОТЪ БОЙЖТЪ: ИЛИ ПО-
 ДРАЖАЙ АЛЕКСАНДРА, ИЛИ СИ ПРОМЕНИ ИМЕТО:
 ДРЪГЪ ДЕНЬ ЗАВЕЛИ ПРИ АЛЕКСАНДРА 3000: КРАД-
 ЦЫ, КОИТО РАЗВАЛАИ СВѢТЖТЪ, И РЕКАИ НА-А-
 ЛЕКСАНДРА: ПОВЕЛИ ДА ГИ УБѢСАТЪ. АЛЕКСАНДРЪ
 ОТВѢЩАЛЪ: ПОНЕЖЕ ВИДѢХЪ ЛИЦЕТО МИ, НѢМА НИ-
 КОЙ ДА СЕ ИЗГѢИ ОТЪ ТѢХЪ: ЗАЩО, НА-САДНИ-
 ЦЫТЕ СЕ ДАДЕ ДА РАЗВАЛАТЪ ЧЕЛОВѢЦЫТЕ, А НА-
 ЦАРѢТАТА СЕ ДАДЕ ДА ГИ УМИЛОСТИВАВАТЪ И ДА
 ГИ ПРОЩАВАТЪ. ПРОЧЕЕ ПОВЕЛИЛЪ ДА ГИ ПЪСНАТЪ
 И НАПРАВИЛЪ ГИ ЛОВЦЫ; ЗАВЕЛИ МЪ ЕДИНЪ ЧЕЛО-
 ВѢКЪ ОТЪ ІНДІА, И РЕКАИ МЪ, ЗАЩО ТОЛКОВА ИС-
 КЪСЕНЪ СТРѢЛЕЦЪ БЫЛЪ, ГДѢТО ПРЕХЪ СРЕДЪ
 ПРЖСТИНЖТЪ ПРЕКАРОВАЛЪ СТРѢЛАТА. АЛЕКСАНДРЪ
 МЪ РЕКЖАЪ ДА СТРѢЛИ, НО ТОЙ КАТО НЕЩЕЛЪ ДА
 ФАНЕ СТРѢЛАТА, РАЗГНѢВИЛСЕ И ПОВЕЛИЛЪ ДА ГО
 УБІАТЪ. ОНІА ЩО ГО ВОДИЛИ РЕКАИ МЪ: ЗАЩО
 ЗА ЕДНО СТРѢЛЕНІЕ ИЗГѢБЕВАШЪ ЖИВОТЖТЪ СИ.